

Cleverne have en videregaaende Undervisning, kunne de jo søge til Universitetet; der have vi, som allerede er nævnt, udmærkede Kræfter til at tage sig af denne Sag. Jeg indrømmer, at det er ønskeligt, at der bliver givet Undervisning i alle de nævnte Fag, men det undrer mig, at Landbohøjskolen ikke allerede har de fornødne Kræfter til at kunne gøre dette, og at det ikke allerede finder Sted. — Jeg glemte før, da jeg omtalte Husflidssekseltabet, at nævne, at skulde der være Tale om at give Noget til et saadant Selskab, er der ogsaa andre Selskaber, som ligesaa godt kunde fortjene Hjælp; men jeg tror, det strider imod rigtige Grundsetninger at yde en saadan. Der er f. Ex. Diavlsselskabet; det er maasse en af de Næringsveje eller Bedrifter, som kunne skaffe Fattigmand eller de mindre Bemidlede større Hjælp end nogenisomhest anden Husflid, for ikke at tale om, at denne Sysselsættelse turde være af en nok saa vædel Art som nogen anden. Da jeg imidlertid, som sagt, er imod Understøttelsessystemet, skal det være langt fra mig at opfordre den ærede Indenrigsminister til at hjælpe et saadant Selskab; thi det er at fremkalde det ved Kunst; jeg skal derfor ikke for Tiden være med til at opfordre den ærede Indenrigsminister til at give noget Bidrag i saa Henseende. — Det gjør ogsaa mig ondt, at det varer saa længe, inden vi kunne faa nogle Love eller i det Mindste en enkelt Lov om Fiskeriet; jeg tror virkelig, der er Trang dertil. Ser jeg saaledes f. Ex. paa Loven af 9de Marts 1872 og de Følger, den har haft, er det mig bekendt, at Forstaaelsen af denne Lov er meget tvivlsom. Det er mig saaledes bekendt, at en Politimester har forbudt visse Slæbeaad; men efterat de Paa-gjældende havde gjort ham opmærksom f. Ex. paa Motiverne til selve Loven, har han derefter taget sit Forbud tilbage. Der eksisterer ogsaa forskellige andre Forbud. Jeg skal nu ikke tale om, at det naturligvis i mine Tanker er et svært nationalt Tab, at Fiskeriet paa Vestkysten ikke kan drives bedre, end Tilfældet er. Engländerne og Lybskere seile bort fra vore Kyster med ganske anseelige Kapitaler. Den bedste Maade at faae de fremmede Fiskere drevet bort paa, var vel egentlig, om vore egne Fiskere kunde komme til at gøre deres Arbejde noget bedre, og jeg tør vel tro, at der i saa Henseende kunde komme Anvisninger og Fremskridt frem ved Lovforslag. Medens jeg omtaler dette Punkt skal jeg end yderligere betone, at det er en meget slem Menne for Folk paa Vestkysten, at de ikke alene, hvad der er selvsølgelig, lide et Tab ved den Mængde Fisk, som de fremmede Fiskere tage og seile bort med, men at de tillige lide derved, at de fremmede Fiskere pålægge deres Garn og Redskaber. Jeg vil derfor paany henstille til den høitærende Indenrigsminister, om han ikke mener, at der i saa Henseende kunde være Noget at foretage, i det Mindste indtil videre, indtil vi kunne faae nye

Forslag og nye Ting i den Retning tagne under Overveelse. Jeg skal henstille, om der ikke med lertidig kunde gøres Noget for at fjerne de fremmede Fiskere, som virkelig ere til stor Menne for vedkommende noget fattige Beboere paa Vestkysten og muligvis ogsaa paa andre Egne, hvor de fremmede Fiskere genere; men dette kender jeg ikke saa nøje.

Fenger: I det, den ærede Taler, der sidst havde Ordet, udtalte, var der Noget, som glædede mig særdeles at høre; det var den Anerkendelse, det ærede Medlem udtalte af Veterinær- og Landbohøjskolens Birkomsed. Han ikke alene selv anerkjendte den store Nytte, der er stiftet ved denne Undervisningsanstalt, men han tilføiede ogsaa, at denne Anstualse saavidt han bekendt deltes i vide Kredse af Landet. Det ærede Medlem og Thingets øvrige ærede Medlemmer ville sikkert erindre, at der fra Begyndelsen var særdeles delte Meninger om, hvorvidt man kunde vente, at der gjennem denne Højskole ogsaa vilde blive udrettet Noget for Udviklingen af Algerbruget og Kvægavlen her i Landet i det Hele; men efter hvad der saavel fra det ærede Medlems, som fra flere andre ærede Medlemmers Side er udtalt nu i de senere Aar ved forskellige Leiligheder, tror jeg, det maa erkjendes, at det er kommet til Befolkningens Bevidsthed rundt om i Landet, at det er et stort Gode, vi der ere komne i Besiddelse af. Jeg kan nu ikke negte, at det forekommer mig, at det ærede Medlem, naar han først anerkjender dette, ogsaa maa være villig til at bidrage, hvad der staar i hans Magt til, at dette Gode kan blive saa fuldstændigt som muligt, at det saa vidt som muligt kan opfylde sin Bestemmelse i alle Retninger, og det ærede Medlem erkjendte jo, at den Undervisning, som her er foreslaaet indført, virkelig vilde være et Gode. Dette vil jeg bede ærede Medlemmer om at fastholde, og naar man gjør det, synes jeg ikke, man konsekvent kan komme til noget andet Resultat, end at Thinget bør bevilge de Midler, der ere nødvendige for, at denne Undervisning kan finde Sted. Dette har det ærede Medlem ogsaa, saa vidt jeg har forstaaet, fuldkommen indrømmet; men han har ment, at man ikke derfor behøvede at skaffe sig yderligere Lærerkrafter end de, der allerede findes. Deri tror jeg det er, at det ærede Medlem kunde have set noget feil. Han har, som det forekommer mig, væsentlig holdt sig til og gennemgaaet Forelæsningsfortegnelsen og deraf set, hvor mange Timer der stod opsat som hver Lærers Arbejde. Ser af har han nu udbraget Middeltalet, og han har derved fundet, at det blev 10 Timer om Ugen, hvilket han fandt ikke var saa meget, at en Mand nok kunde paatage sig noget Mere. Jeg vil bestræbe mig for i al Korthed at forklare det ærede Thing, hvorfor dette ikke er nogen rigtig Betragtning. For det Første have vi nem-